

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Septem pueri Machabæi 1. Aug.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

DE SEPTEM PVERIS MACHABÆIS,
qui vnà cum Matre, pro fide Iudaica & patrijs legibus fortiter occubuerunt. 2. Mach. 7.

1. Augusti.

CUm Antiochus funesta tyrannide Iudæos à patrijs legibus auocatos ad gentiliū superstitionem traducere cōtenderet, cōtigit septem fratres vnà cum matre sua apprehensos compelli à rege edere contra fas carnes porcinas, flagris & taureis cruciatos. Vnus autem ex illis qui erat primus, sic ait. Quid quæris & quid vis discere à nobis? parati sumus mori potius, quam patrias Dei leges præuaricari. Iratus itaq; rex iussit sartagine & ollas æneas succendi: quibus statim succensus, iussit ei qui prior fuerat locutus, amputari linguam: & cute capitis abstracta summas quoq; manus ac pedes ei præscindi, ceteris eius fratribus & matre inspicientibus. Et cum iam per omnia inutilis factus esset, iussit ignē admoueri, & adhuc spirantem torreri in sartagine: in qua cum diu cruciaretur, cæteri vnà cum matre inuicem se hortabantur mori fortiter, dicentes: Dominus Deus aspiciet veritatem, & consolabitur in nobis, quemadmodum in protestatione cantici declarauit Moyses: Et in seruis suis consolabitur. Mortuo itaq; illo primo simili modo sequentem deducebant ad illudendum: & cute capitis eius cum capillis abstracta, interrogabant, si manducaret prius, quam toto corpore per singula membra puniretur.

At

*Fortitudo
animi.*

At ille patria voce: Nō faciam, inquit. Propter quod & iste, sequenti loco primi tormenta suscepit, & in ultimo spiritu constitutus: Tu quidem scelestissime, inquit, in præsenti vita nos perdis; sed Rex mundi nos pro suis defunctos legibus in æternæ vitæ resurrectione suscitabit. Post hunc tertius illuditur, & linguam postulatus citò protulit, & manus constanter extendit: & cū fiducia ait: E cælo ista possideo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despicio, quoniam ab ipso me ea recepturum spero: ita ut rex cum suis miraretur adolescentis animum, quod vsque adeo nihili duceret cruciatum. Quo defuncto quartus eadem sæuitia torquebatur, mortiq; iam proximus: Potius, inquit, est ab hominib; morti datos spem expectare à Deo, iterum resuscitandos: tibi enim resurrectio ad vitā non erit. Quintus porro cū iisdē supplicij mactaretur, respiciens in eū ait: Potestatem inter homines habens cū sis corruptibilis, facis q̄ vis: noli autem putare genus nostrum à Deo esse derelictum; cuius potentiam propediem intueberis, cum te, & semen tuum seuerus ultor exagitabit. Post hunc sextus inter cruciatum mori incipiens: Noli, inquit, frustra errare: nos enim p̄pter nosmetipsos hæc patimur peccātes in Deum nostrū, & digna admiratione facta sunt in nobis; tu autē ne existimes te impune laturū, q̄ cōtra Deum pugnare tentaueris. Supra modū autem mater mirabilis & bonorum memoria digna, quæ pereuntes

Z 3 septem

septem filios sub vnius diei tempore conspiciens, bono animo ferebat, propter spem, quam in Deum habebat, singulos illorum hortabatur voce patria fortiter, repleta sapientia: & femineæ cogitationi masculinum animum inserens, dixit ad eos: Nescio qualiter in vtero meo apparuistis: neque enim ego spiritum & animam donavi vobis & vitam: & singulorum membra non ego ipsa compegi. Sed enim mundi Creator, qui formavit hominis natiuitatem, quique omnium inuenit originem, & spiritum vobis iterum cum misericordia reddet & vitam, sicut nunc vosmetipsos despicitis propter leges eius. Antiochus autem contemnit se arbitratus, simul & exprobrantis voce despecta, cum adhuc adolescentior superesset, non solum verbis hortabatur, sed & iureiurando asseuerabat, eum se diuitem & beatum facturum, translatumque à patrijs legibus amicum habiturum, & res necessarias ei præbiturum. Sed ad hæc cum adolescens nequaquam inclinaretur, vocauit Rex matrem suadens, ut adolescenti fieret in salutem. Cum autem multis eam verbis esset hortatus, promisit suam se filio suo. Itaque inclinata ad illum, irridens crudelem tyrannum, ait patria voce, Filii mi, miserere mei, quæ te in vtero nouem mensibus portavi, & lac triennio dedi, & alui, & in ætatem istam perduxi. Peto nate, ut aspicias ad cælum & terram, & ad omnia, quæ in eis sunt; & intelligas quia ex nihilo fecit illa
Deus,

Deus, & hominum genus: ita fiet, ut nō timeas
 carnificem istum, sed dignus fratribus tuis ef-
 fectus, particeps suscipe mortem, ut in illa mi-
 seratione cum fratribus tuis te recipiam. Hæc
 illa adhuc dicente, ait adolescens fortissimus:
 Quem expectatis? non obedio præcepto re-
 gis sed præcepto legis, quæ data est nobis per
 Moysen. Tu vero qui inuentor omnis mali-
 tiæ factus es in Hebræos, non effugies manum
 Dei. Nos enim pro peccatis nostris hæc pati-
 mur. Et si nobis propter increpationem &
 correptionem Dominus Deus noster modi-
 cum iratus est; sed iterum reconciliabatur ser-
 uis suis. Tu autem ô sceleste & omnium homi-
 nū flagitiosissime, noli frustra vana spe efferri
 in seruos eius inflammatus. Nō dum enim om-
 nipotentis Dei & omnia inspicientis iudicium
 effugisti. Nam fratres mei modico nunc dolo-
 re tolerato, sub testamento æternæ vitæ effecti
 sunt: Tu verò iudicio Dei, iustas superbiam tuæ
 pœnas exolues. Ego autem sicut & fratres mei
 animam & corpus meum trado pro patrijs le-
 gibus, inuocans Deum maturius genti nostræ
 propitium fieri, teq; cum tormentis & verbe-
 ribus confiteri, quod ipse est Deus solus. In me
 verò & in fratribus meis desinet omnipoten-
 tis ira, quæ super omne genus nostrū iustè su-
 perducta est. Tunc rex accessus ira, in hunc su-
 per omnes crudelius desequijt, indignè ferēs se-
 derisum. Et hic itaq; mundus obijt, per omnia
 in Domino cōfidens. Nouissimè autē post fili-
 os & mater cōsumpta est. Z 3 MAR-